

NAMIERZYĆ (11) *vb pf*

a jasne; w 2 sg *imp* e *pochylone*; w pozostałych formach e z tekstów nie oznaczających é.

inf namierzyć (2). ◇ *fut* 2 sg namierzysz (3). ◇ *praet* 3 sg *m* namierzył (4). ◇ *imp* 2 sg namiérz (1). ◇ *impers praet* namierz(o)no (1).

Sł stp brak, Cn s.v. wierzch miary, Linde XVII w.

Mierząc wydzielić, wyznaczyć określoną ilość czego (11) :

namierzyć komu (3): rzekł iey ielzczę áby lie płafzczem przykryłá dzyerząc obiemá rękoma/ áz iey námierzył szeác [pądown ięczmieniá [mensus est sex modios hordei Vulg Ruth 3/15] *BielKron* 35v; *RejZwierc* 191, 224v.

namierzyć co (2): A ży to [lege: żyto] im wydaycie czom namierzyć kazał *RejJóz* N2; Pánie nie plenne zbożyfko/ Bo siłne było złożyfko/ Trzebác dzifia ná korzec bić/ Niżli go przydzie námierzyć. *RejZwierc* 235v.

namierzyć ile czego [jednostka miary + nazwa produktu mierzzonego] (4): *Leop Ruth* 3/15; *SZwiec* kfiędzu Mácieiowi o żonę nie wierzył/ Wlazł ná gorę kámienia pełen wor námierzył. *RejFig* Cc4; *BielKron* 53v; Weźmi poł kwartny gárnużek/ a náłyf pełen ięczmieniá otłuczoného/ námiérz potym dwádźiesięcia onch gárnużków wody *SienLek* 163v.

Przysłowie: RejPos 164v; Iáką ty miárką możesz temu wierzyć/ Námierzyłz komu/ tákżec będą mierzyć. *RejZwierc* 224v, 191.

Zwrot: »hojną miarkę namierzyć [za co]« = hojnie wynagrodzić (1): LEcz wy Itárfzy pomnicie/ co wam poruczono/ Y iáko hojną miárkę/ zá to námierzono. *RejZwierc* 104.

a. *Określić wielkość czego przez porównanie z odpowiednią jednostką miary [czego ile] (1) :* Y námierzył muru iego [Et mensus est murum eius]/ Íto/ czterdzieści/ czterzy łokćie *BudNT Apoc* 21/17.

Formacje współrdzenne cf MIERZYĆ.

Cf NAMIERZONY